

DOGA DOBA L'ÈRA NUOVA

„NOVA DOBA“ izhaja vsako sredo in soboto. — Uredništvo in upraniščvo se nahaja v Gorici, Goroško G. Verdi 47, III nad. — Oglas se računajo po dogovoru. — Rokopisi se ne vražajo. — Celotna naroč. L. 15. — Polletna naroč. L. 8. — Četrletna naroč. L. 4.

Ustavnost in opozicija. Costituzionalità ed opposizione

V neki številki »Edinost« razpravlja neki diplomat o ustavnosti, ki v svojem bistvu dopušča opozicijo.

Skratka hoče povedati ta jurist, da opozicija katerekoli si bodi vrste ali smeri je dopustna in priporočljiva, zlasti seveda v slučaju da pride na krmilo »krivična in brezobzirna vlada«, kakor je »k nesreči ravno sedanja.

Saj je konečno predvidevanlo, da mora vladati »ljudska volja«, koje spoštovanje je predvidevano v vsaki ustanovi.

Navidezno je to modrovažnje pravilno, toda, ako ga hočemo analizirati, dobimo povsem drugačne zaključke.

Prvotno stališče.

Ako se zamislimo namreč na prvotno stališče, ko se je statut naše države še le ustavljal, je lahko najti vodilno misel, ki je stremila za tem, da se ohrani t. j. en narod — ena država.

Prava politika je pa ona, ki se tej ideji državne edinstvenosti in enotnosti najbolj približuje.

Ta edinstvenost pa je najbolje izražena v sodelovanju vseh slojev in manjšin med seboj v sporazumu s predstavnikom države, t. j. krono.

Volja naroda ali države bi morala torej biti ta, da poleg izpolnjevanja štatutarnih jamstev na polju pravice, davčne obložbe itd. se politično vedno in čim krepkejše vzdržuje zavest državne enotnosti, ki je najboljše jamstvo proti vnašnjim in notranjim sovražnikom.

Narodni razvoj.

Tako prvočno, t. j. leta 1849. V teku času, recimo v razvoju socijalne zgodovine, pa so se pojavile tudi druge volje naroda.

Tako se je po vseh državah pojavila internacionala, ki na rodnosti noče pripoznavati, kar je protiustavno, in se politično klasificira za »levičarstvo.«

Za tem smo imeli že hujšaval komunizma, ki je hotel s silo prevrniti državo, že dolgo časa pa razjeda konstitucionalnost demokracije, popolaren itd. itd., same stranke, ki praktično gazijo ustavo, ker želje vsaka svojo lastno državo.

Tej naši trditvi bi na pr. posebno ugovarjala demokracija; toda razumeti jo je treba in gledati njeno delovanje.

Šanse demokracije.

Demokracija ali ljudovlada ima za seboj veliko »šanso« ali opor v dejstvu, da se opira na mase. Pred vsakim vladnim vkrepon se vprašujejo nje voditelji, kaj poreče, kaj hoče masa. Naš slovenski opoziconalni tisk izraža jasno, kaj hoče, recimo, slovenska masa.

Ker je demokracija le zvest izraz masine volje, prihajamo do tega, da se demokratična vlada odtegne vsaki kontroli in ustvarja v državi silno valovanje razbrzdanih strasti, kar šibi državo na notri in na zunaj.

Plutokracija.

V ospredje prihaja le »zlatotele,« ki je edina moč, kaferi se demokratično ljudstvo uklanja, kajti vsakdanja potreba je to, s čemer se vsak posameznik bavi, kar pa konečno vedno pomeni več ali manj materijelnega vžitka.

Zato prihaja v vseh demokratičnih državah do tega, da ne ukazuje več morala, gerarija in kronske s svojim svetom, marveč le plutokracija, t. j. najmočnejša skupina kapitalistov.

Zglede imas v Franciji, v Ameriki in kjerkoli je doma demokracija.

Slovenci v Italiji so po veliki večini do danes pripadali demokraciji, kar je glavni uzrok njihove nesreče, kajti demokracija jim dovoljuje svobodo kričanja in hujskanja, kar se nazivlja svoboda, nikdar pa njihove volje ne bo vpoštevala, ker po demokratičnih načelih se manjšine ignorirajo, kar pa bode baš za slovenski nacionalizem smrtonosno.

In uno degli ultimi numeri dell'«Edinost», qualcuno discute sulla legalità dell'opposizione che sarebbe ammissibile entro lo stesso Statuto del Regno.

Detto in brevi parole tale legge difende la possibilità di qualsiasi opposizione ed in ispecie quando naturalmente venisse al potere un Governo «ingiusto e senza scrupoli, quale «per disgrazia» ci è capitato proprio ora.

Dopotutto è previsto che il governo spetti al popolo la cui sovranità è garantita nello Statuto albertino.

Questa logica ha l'apparenza del vero, ma analizzando questo ipotesi, possiamo arrivare anche a delle conclusioni differenti.

L'idea fondamentale

Se ad esempio torniamo al punto di partenza, quando cioè lo Statuto stava per essere creato è facile rilevare la idea fondamentale di una Nazione — Stato.

La giusta politica è quindi quella che si mantiene entro quest'ordine di idee e si manifesta nella collaborazione di classe in concordia colla Corona.

La volontà della Nazione — Stato dovrebbe quindi oltre che nel rispetto alle idee fondamentali sul campo di giustizia, oneri tributari ecc. ecc. anche esprimersi nella coscienza di tale unità che costituisce una certa garanzia contro i nemici interni come esterni.

Il successivo sviluppo sociale

Così almeno era in origine, cioè nell'anno 1849. Nel corso del tempo o meglio ancora nella storia dello sviluppo sociale si manifestarono però anche delle correnti avverse all'idea costituzionale.

Si sviluppò ad esempio l'internazionale, che non riconosce il principio nazionalista, ciò che in sé è anticonstituzionale, perciò si ebbe anche la classifica del partito «di sinistra.»

Dopo ciò abbiamo passata ancora una peggiore ondata del comunismo che volle con forza sovvertire lo Stato, ed è da molto tempo che la costituzionalità viene rosa dalla democrazia, popolarismo ecc. ecc., partiti tutti questi che in pratica minano la costituzione in quanto che ognuno desidera il proprio Stato.

A questa nostra asserzione si opporanno per i primi i democratici, ma bisogna capirli ed osservare attentamente la loro attività.

Le „chances“ della democrazia

La democrazia cioè ha delle «chances» importanti in quanto che si appoggia sulle masse.

Prima di iniziare una cosa i democratici si pongono sempre la domanda quale ne potrà essere la ripercussione sulle masse e quali siano i loro veri desideri.

Il vitello d'oro

La stampa oposizionale slovena ad esempio è la fedele riproduzione di quello che vogliono le masse slovene.

Essendo quindi la democrazia la fedele manifestazione delle volontà delle masse ne consegue che il Governo in certo quale modo si può anche sottrarre al controllo e provoca nello Stato un violento ondeggiamento delle passioni il che debilita lo Stato di dentro e di fuori, sebbene porti il nome della «libertà».

Alla ribalta comparisce poi il vitello d'oro, unica forza di attrazione per il popolo democratico che non ha tempo di occuparsi che dei propri bisogni, cioè del maggiore o minore godimento della vita.

POLITIČNI PREGLED.

Zbornica deluje.

Zbornica deluje popolnoma normalno. Začela se je razprava o proračunu vnanjega ministra. Na to se bodo razpravljali posamezni kr. odloki, ki jih je izdala vlada med časom, ko parlament ni funkcioniral.

Najzanimivejša točka na prihodnjih dnevnih redih je predlog, da se dá tudi ženskam pravico glasovanja pri upravnih, to je občinskih in deželnih volitvah.

Gotovo je, da zbornica ni že deset let tako normalno delovala kakor ravno sedaj.

Delo gre naglo od rok, dokim se prej v zbornici ni slišalo drugega kakor samo prečkanje.

Opoziciji seveda miren potek zborniškega delovanja ni prav nič po volji.

Sedaj so se spravili na posamezne poslance, katerim prigovarjajo, da bi dezertirali iz večine. Toda stvar je že postala javna in ves njih trud do danes ni imel pozitivnega vspeha.

Zadnji vkrepi vlade kažejo pa očitno, da skuša Mussolini razvijati z največjo eneržijo politiko pomirjanja in vdrženja s svežimi močmi italijanskega naroda in ker so danes tla ugodna, ni izključeno, da se bode že v bližnjem času pokazal na tem polju kak vsene in razdrobil opozicijo, od katere nima noben državljan kakor koristi.

Značilne so besede nekega uglednega parlamentarca, ki je reklo:

Nobeden od pričakovanih dogodkov ni tako blizu kakor misli opozicija, pa tudi ne tako daleč od fašizma, kakor mislijo opozicionarci.

Tako izgledajo stvari na sploh.

»Giornale d'Italia« trdi sicer, da pomoč mora priti od zunaj, to je, da se mora ljud-

Cosi si spiega che negli Stati soggiogati alla democrazia non regna sovrana la moralità, gerchia e Corona, ma bensi si installa poderosamente la plutocrazia ovvero il capitalismo democratico. Veggansi gli esempi in Francia e in tutta l'America.

Gli Sloveni in Italia nella loro maggioranza appartengono finora alla corrente democratica, che è la loro maggior disgrazia, poiché è proprio la democrazia che permette a loro di gridare ed aizzarsi vicendevolmente, ma che non potrà mai curarsi dei loro bisogni non permettendo le masse democratiche di valorizzare delle minoranze insignificanti ciò che sarà disastroso proprio per il nazionalismo sloveno.

jega programa na gospodarskem in političnem polju, bi nemudoma zahteval razpuščenje zbornice in diktaturo.

»Mussolini pravi«, nadaljuje dopisovalec omenjenega amerikanskega lista, »da dogodki 4. novembra, niso nikakor najresnejši udarec za fašizem po Matteottijevem umoru.«

»Jaz sem tisti,« je reklo Mussolini, »ki zadržujem fašiste, ako bi jim pustili proste roke, bi se opozicija razblinila v prah. Opozicija se trese od strahu in baš na me se ista obrača v lastno zaščito. Oni vedo, da brez meni bi sploh ne mogli obstojati.«

Francoski glasovi.

Na dolgo in široko se bavi s političnim položajem v Italiji »Le temps«, fašizmu gočovo ne posebno naklonjeni list, ker trdi, da so razmere v Italiji zblodene, ker je fašizem italijanske državljan razdvojil.

»Toda«, pravi isti dnevnik, »nikdar se ne sme pozabiti, da je fašizem rešil državo nereda in anarhije, kar mu je štetni v zaslugu, četudi je pozneje zakril marsikak pogrešek.«

»Sicer pa priznava tudi omenjeni francoski list, da oblast in ugled fašizma sta še vedno takoj veliki, da se lahko osvobodi vseh škodljivih uplivov in polagoma zopet dospe na čisto legalno stališče.«

List govori konečno tudi o možnosti, na katero so opozarijali tudi naši notranji listi, da bi namreč baš liberalci in fašisti lahko ustvarili nekako novo, srednjo stranko, s čemer bi zginila nasprotja »med fašistimi in protifašisti.«

»Temps« pravi konečno, da Giolitti ni prišel zastonji v Rim in da vseh politikov oči v Italiji danes obračajo na osebe Giolittija, Orlando in Salandra. Listu vstaja pa opravičen dvom, da bi se Mussolini menil nič, tebi nič kar spustil v pogajanja, dokler ima dejanski še vso oblast v svojih rokah.

Potek beneške konference.

je vsled vladne krize v Jugoslaviji prišel v zastoj.

»Mario Nordio«, dopisnik tržaškega Piccola, poroča da sedaj v četrtekovi večerni izdaji, da je konferenca zopet pričela svoje delovanje.

Pravi, da vlada velika tajnost, drugače pa da gre, kakor bi bilo »s šmirom« namazano.

Mario Nordio je imel namreč priliko govoriti s senatorjem Quartierijem, kateri se je seveda jako previdno izrazil.

Sicer pa Mario Nordio gočovo ne zna čitati jugoslovanskih listov, ki poročajo vse prej kakor o povoljnem poteku beneške konference, zlasti še, ker vsa javnost pritska na svoje delegate, naj bodo skrajno nepupstljivi.

Sicer pa je naša želja, da bi bilo res tako kakor pripoveduje gospod Mario Nordio, vsekakor pa nam ugaja Rybareva izjava, da će ne bi bilo dife-

renc med Italijo in Jugoslovijo, bi konference sploh ne bilo potreba.

To se pravi odkritosrčno govoriti in ne optimistično sanjati, ker vsak zakotni politik že vé, v kako težkem položaju si stojite obe delegaciji nasproti.

Italija in Nemčija.

Clen 18. 11 priloge mirovne versalske pogodbe določa zmagovalcu pravico vzdržati zaplembo na zasebni lastnini podanikov sovražnih držav tudi po vojni; napram Nemčiji je naša država prostovoljno odstopila od te pravice, s čemer se vzpostavijo prisrčnejši odnosi med Italijo in Nemčijo, koja poslednja se ni upala investirati svojih kapitalov v italijanski državi, kjer bi bili temeljem omenjenega člena mirovne pogodbe vsak hip izpostavljen nevarnosti zaplembi.

Anglo - Franko - Belgijski sporazum.

Po parijskih poročilih se deluje z vso vnemo na to, da bi ostala trajna politična zveza med Anglijo, Francijo in Belgijo.

V zadnjem času se je pripetilo namreč več slučajev, ki so kazali na nevarnost, da se bo nekdanja »ententa« popolnoma zdrobila.

Francosko časopisje vili vsled tega nato, da bi čimprej prišlo do sestanka Herriot - Baldwin, kateremu bi se moral pridružiti seveda tudi Belgija.

Novice iz Jugoslavije.

»Slovenskemu Narodu« poročajo iz Belgrada:

Kakor poroča današnja »Politika«, je postal vprašanje glede razpusta HRSS aktualno ter namerava vlada proti Radičevi stranki v najkrajšem času ukreniti gotove preventivne odredbe. V pravosodnem in notranjem ministrstvu zbirajo obtožbeni material proti Stjepanu Radiču.

Vlada je dalje sklenila na eni prihodnjih sej ministrskega sveta odobriti predlog notranjega ministra, da se ponovno razpusti nemško društvo »Kulturbund«, katerega delovanje je dovolila prejšnja Davidovičeva vlada po intervencij bivšega prosvetnega ministra dr. Korošca, ki je skušal pridobiti Nemce zase in za klerikalno stranko.

Tako torej tepta Jugoslavija kulturne pravice »narodnih manjšin.« Nočemo dostaviti nobenega komentarja, ampak prepričamo besedo »Goriški Straži« in »Edinosti«, da dasta potrebno lekcijo Jugoslaviji.

Ekscelencia Spezzotti v Zadru.

Dne 12. t. m. se je pripeljal v Zadar državni podtajnik finančnega ministrstva Spezzotti, da prisostvuje blagosloviljenju dveh modernih ribiških parnikov, ki jih je vlada podarila italijanski družbi »Sapri«, katera ustanovi v Zadru veliko moderno industrijo za ribje konzerve. Podtajnik Spezzotti

Sklicanje „Ufficijev“.

Danes so se sklicali takozvani »uffizi«, to so nekaki parlamentarni odbori, ki izdelejo zborniške predloge.

Danes bodo imeli obilno dela. Pregledati bodo morali razne sodne predloge, ki se tičejo hudodelstev, radi katerih so obtoženi poslanci.

Na to pridejo na vrsto pozodbe zadevajoče izvršitev mirovnih dogоворov v Versaillesu, Trianonu in Neullyu.

Splošno zanimanje je seveda za proračun in tiskovni zakon. Govori se dalje zopet o širšem »premikanju« prefektov in kvestorjev.

Snovi za razprave v zbornici je torej vsekakor dovolj.

Mussolini v luči zunanjosti politike.

Neki korispondent amerikanskega lista »Chicago Tribune«, ki je govoril na predvečer otvoritve poslanske zbornice z ministerskim predsednikom, pripoveduje v imenovanem listu, da mu je reklo Mussolini, da v slučaju potrebe, to je v svrhu udejstvovanja svo-

je imel na slavnosti velik govor, v katerem je naglašal, da mora postati Zader mirno predmestje italijanstva tostran Jadrana. Država bo skrbela za to, da zagotovi Zadru v bodočnosti krepak razvoj in blagostanje. Vlada misli zlasti na to, da dobi Zader v resnici dobre, uspešne zveze s svojim zaledjem. Ustanoviti hoče kar najživahnejše zveze in odnose z jugoslovanskim narodom, kar bo obema narodoma v korist.

Ekselenca Spezzotti naj blagovoli čitati kritike svojega govora v jugoslovanskem časopisu, da bo videl, kaka razlika je med zatrjevanjem tržaških listov in resnico.

DOPISI.

IZ PRVACINE.

V sredo zvečer je prišel knik inž. Italo Heiland in otvoril občni zbor, na katerem se nam pokrajinski politični taj je marsikaj reklo.

Člani in tudi drugi so se udeležili zborovanja, kojega glavni namen je bil izvoliti si novo vodstvo. Zborovanja se je vdeležil tudi podtajnik iz Dornberga gosp. Solda, ondutni živinozdravnik.

Glasovanja so pokazala, da so blii izvoljeni gospodje Giuseppe Peron, železniški uradnik, župan Furlani Josip, strojvodja Majcen, didaktični ravnatelj Zorn, občinski tajnik Gregorič Emilio in trgovec Pietro Zuttioni.

Za političnega tajnika je bil izvoljen prvoimenovani.

Koncem se je prvaškemu fašiju pridružila tudi ženska skupina, ki šteje do danes kakih 15 članic. Določilo se je, da na prihodnjem zborovanju se določi program podrobnega delovanja.

S gorkim slovesom se je politični tajnik inž. Italo Heiland poslovil od navzočih.

IZ PODGORE.

Nas je obiskal pokrajinski tajnik inž. Italo Heiland v četrtek zvečer.

Člani so se polnoštevilno odzvali povabilu. Bilo jih je kakih 50.

Politični in pokrajinski tajnik inž. Italo Heiland je v izbornem nagovoru pojasnil sedanji politični položaj in spodbujal člane k resnemu delovanju in vztrajnosti.

Nato se je razmotrivalo vprašanje rekonstitucije odbutnega direktorija.

Pri glasovanju so bili izvoljeni: inž. Italo Heiland, občni gospoda Gregorig in Nemeč, Stefanelli, inž. Boffa, gosp. Romanin in Grignetti Fernando.

Zborovanje se je vršilo tako živahnno in gledé na številne krajevne potrebe se je sklenilo, da se čimprej skliče večje zborovanje, pri katerem pridejo v razpravo krajevni interesi.

Z živjo-klici na kralja in Mussolinija so se zborovalci razšli. Pri nas kljub mnogim

omahljivecem, ki se iz sebičnih namenov ne vedo, kateri stranki se priključiti, stvar vidno napreduje.

TOLMIN.

Pri nas se je te dni zgodila velika nesreča. Neka tvrdka Ziboldi pobira v hribovju železje, ki je ostalo po vojni po strelskih jarkih in senožetih, ki so večkrat skoro nedostopne.

Zato so napravili žično zvezzo, po kateri spravljajo dejavci kovinske ostanke v dolino.

V četrtek sta se vozila po žici dva delavca iz Vidna. Nesreča je hotela, da se je voziček, ki visi na žici nenadoma odprl tako, da sta oba štrobunknila iz visočine ne tla. Jeden izmed njiju, po imenu Antonio Magnon je bil pri tej priči mrtev, ker je udaril z glavo ob tla, drugi, Antonio Curdel, pa jo je odnesel le z luhkimi praskami.

Po sodnem ogledu je bil prvi pokopan, drugi pa je šel sam domov.

IZ TEMNICE.

Kakor vidite gosp. urednik o razmerah v naši občini pišejo mnogo — drugi časopisi. Mi na vse članke ne odgovarjam, ker bi bilo zastonj, ker nasprotnikov a la Stepančič in njegovih pristašev itak ne bomo nikdar prepričali in zato naj imajo prav, dokler mislimo, da imajo res prav.

Razhudiča jih je namreč le-pa slavnost, ki se je razvila ob slovesni otvoritvi nove šole.

Prišel nas je obiskat gosp. podprefekt iz Gorice, ki je bil od nas prav prisrčno sprejet.

Držal nam je tudi prisrčen načvor, iz katerega je vsak lahko posnel, kako zavijajo naši nasprotniki, ki vidijo v vsakem javnem funkcionarju le svojega sovražnika, seveda, ako bomo sami hoteli imeti sovražnike, jih bodo tudi vedno imeli. Nam pa je na tem, da mirno živimo in spoštuemo italijanski narod, kar smo izkazali tudi s tem, da smo se v svečanem sprevodu podali k spomeniku padlih v Kostanjevici in se tam v znak spoštovanja do padlih pomudili.

O tem seveda noče poročati ne »Straža« ne »Edinost«.

Milični vojaki so javni organi.

Dne 4. novembra so v Genovi karabinirji arretirali nekega Giacomo Candego in nekega Giovanni Angelo, ker sta bila obtožena, da žalita in dejansko napadala miličnega vojaka Dominika Savonitti.

V četrtek sta stala pred sodnikom v Vidmu. Zagovornik ju je branil trdeč, da milični vojaki niso javni organi. Sodnik pa je bil ravno nasprotnega mnenja, radi česar je dobil Candoro šest dni zapora. Angeli pa je bil oproščen.

Dražba erarskih konj.

Konjiški regiment »Monserrato« objavlja, da dne 25. novembra se vrši v Vidmu, na trgu Umberto I. ob devetih predpoldne javna dražba reformiranih konj.

Oddajo se najboljšemu ponudniku, vsled česar mora vzačka ponudba presegati vzkliceno ceno, ki znaša pri posameznih konjih kakor sledi:

Konj »Sabato«, vzklicna cena	L 300
»Usurao«, »	» 500
»Vino«, »	» 500
»Veschila«, »	» 700
»Acqua«, »	» 600
»Brulichia«, »	» 800
»Razzo«, »	» 700
»Serbia«, »	» 400
»Sangue«, »	» 500
»Sperone«, »	» 500
»Seovolo«, »	» 800
»Sbandato«, »	» 30
»Volpino«, »	» 500
»Tizzo«, »	» 400
»Bisognoso«, »	» 500
»Biografo«, »	» 600

Poleg zdražene cene je treba plačati še 5% za kolekovine in razne troške.

Konje morajo zdražitelji takoj odpeljati iz lice mesta.

Moč zlata.

Cim je izbruhnila svetovna vojna, je zlato skoraj povsod izginilo iz prometa. Evropske države so na vse načine zbirele zlato in pozivale prebivalstvo, naj daruje v vojne svrhe ne le cekine, temveč tudi izdelke iz zlata. V Nemčiji je država zamenjala darovane zlate predmete s pozlačenimi ali celo železnicimi, ki so služili kot nekak dokaz, da je dotedni državljan iz polnil svojo dolžnost.

Na Angleškem sicer niso uradno prekinili razmenjave bankovcev na zlato, vendar pa je javno mnenje sililo vsakogar, da ni zahteval za svoj parirnat denar zlata.

Po vojni je obveljal sistem papirnatega denarja, ki ima večinoma samo še fiktivno zlato podlago. Jasno je, da v ne-normalnih razmerah tudi denarni promet ne more biti normalen. S tem pa še ni rečeno, da mora tako biti. In res nismo opažali do letošnjega leta v denarnem prometu nikakih bistvenih sprememb. Sele letos je postal vprašanje vloge, ki jo je igralo zlato, v finančni politiki, zoper aktualno. Ta preokret v naziranju se je pojavil najprej v onih državah, kjer je devalvacija najbolj pričadela valuto. Avstrija, Nemčija, Poljska, Madžarska in celo sovjetska Rusija so se faktično že vrstile k računanju v zlatu. Tu je treba ločiti pojme: zlata še ni v prometu nikjer. V vseh omenjenih državah pa velja za denarno edinico. Pogodbe se sklepajo v zlatih markah, zlatih kronah, »zlotih« itd. Ponekod se vrača zlato kot izmenjalna edinica ne neposredno, marveč potom dolarja. To ima za posledico, da mnogi ne razumejo pravega smisla tega, kar se godi. Splo-

šno mislico, da gre tu za zaupanje napram Zedinjenim državam. V tem pa je narodno gospodarstvo Zedinjenih držav preživel zadnja leta več težkih kriz. Na tečaju dolarja se te krize sploh niso poznale. Zakaj? Zato, ker je ostal dolar ves čas valuta z neomejeno svobodno razmenjavo na zlato. Vendar je bilo mogoče stopiti v federalno banko, predložiti katerokoli količino papirnatih dolarjev in odpeljati s seboj če treba celi vagon zlata. Računi v dolarjih so bili samo maskirani računi v zlatu. In tako je dolar slednjič premagal in izpodrinil celo v Evropi angleški funt, dasi je bila za mnoge države trgovina z Angleško važnejša. Kako to? Zato, ker angleškega funta sedaj ni mogoče razmenjati na zlato in zakaj stoji 10 do 15% pod paritetom?

Evropa ni mogla niti prav odpreti ust, ko je vse neno središče in vzhod že sprejel zlato za podlago finančnih in kreditnih operacij. Švedska je celo kot prva država v Evropi že vpostavila svobodno razmenjavo svojih novčanic na zlato. Angleška, Švica in Hollandska delujejo z vsemi silami na to, da dvignejo svoje valute, ker nočejo zaostati za drugimi državami, marveč se hočejo čimprej povrniti k zlati paritetu. Če obvelja v Nemčiji Dawesov načrt, je zelo verjetno, da se tudi tam kmalu pojavi kovani denar. Zlata rezerva državne banke je narastla zadnje čase do 40—45 milijonov mark.

Ta povratek k zlati valuti ima tudi svoje nasprotnike. — Glavni argumenti proti zlatu govore o tem, da zlato z ozirom na splošno stanje cen ni zanesljivo in da lahko Zedinjene države, ki imajo v svojih rokah dobro polovico vsega zlata, kadarkoli hočejo, uprizore »revolucionjo cen« s tem, da vržejo na denarni trg velike količine zlata. V primeri z ugodnostmi, ki jih nudi zlata valuta, ti argumenti ne zadostujejo. Cloveška volja je izbrala zlato za edinico izmenjave in cloveške izkušnje so pokazale, da je zlato v tem slučaju najbolj prikladno. Vsi poskusi, da bi gospodarski aparat funkcionaliral brez zlata, so se doslej izjavili. Njegova sila je baš v tem, da vrednost zelo malo zavisi od cloveške volje. Cela vrsta revolucionarnih vlad od francoskega konventa do ruskih boljševikov, je skušala odpraviti zlato. In četudi so mu odvzeli vse formalne pravice, je zlato vendar ohranilo svojo vrednost. To vrednost je mogoče zgonjo znižati, ne pa uničiti. Seveda je tudi zlato podvrženo zakonu o ponudbi in povpraševanju. Ali kolebanje njegove vrednosti je mogoče samo v gotovih mejah, dočim je izkušnja pokazala, da papirnat denar v tem slučaju ne pozna nobene meje. Malo je verjetnosti, da bi se moglo zlato v doglednem času recimo dvakrat poceniti.

Edina nevarnost je ta, če bi človeški duh izumil način, kako proizvajati zlato poceni in v neomejeni količini. Tedaj bi seveda njegova vrednost pada. Ali »filozofskega kamna« ni še nihče našel. Nedavni izum nemškega profesorja Mite nima nobenega praktičnega pomena, ker bi morali uničiti za več tisoč mark živega sre-

bra, da dobimo za eno marko zlata. Obenem s težnjo za obnovitvijo narmalnega gospodarskega življjenja opažamo splošno zahtevo po zlati valuti, in ko se uveljaviti ta zahteva v Nemčiji in Angliji, se bodo morale tudi vse ostale države zamisliti nad tem problemom. Romanske države bodo brzkone prej ali slej prisiljene po-

klicati na pomoč devalvacije (Francija približno 3 franke = 1 zlati frank, Italija 4 lire = 1 zlata lira in Španska 2 pezeti = 1 zlata pezeta). Tedaj obvejla v Evropi, izvzemši Balkan, zopet zlata valuta, a izven Evrope je zlato itak z malimi izjemami ohranilo svojo moč. V državah, ki so politično najboli omajane, kakor Kitajska,

Mehika, Peru itd. je postal zlati in srebrni denar nujno potreben, ker ni nihče več zaupal bankovcem.

Izdaja konsorcij »Nove dobe«.
Odgovorni urednik: Josip Peterael.
Tiska Narodna tiskarna.

Vozni red železnic, (Julijanske Benečije)

veljavlen od 1. novembra 1924 dalje

Videm-Gorica-Trst.

km.	Videm	5.10	7.50	10.10	12.05	14.55	17.45	20.16
10	Buttrio	5.21	8.01	10.21		13.07	17.57	20.25
15	Manzano	5.28	8.08			15.14	18.04	20.32
17	S. Giov. Manz.	5.33	8.13	10.31		15.20	18.09	20.37
21	Cormons	5.40	8.20	10.39	12.25	15.30	18.17	20.42
25	Kopriva	5.46	8.26			15.37	18.23	20.49
28	Mossa	5.51	8.31	10.49		15.43	18.29	20.54
30	Ločnik	5.57	8.36			15.48	18.34	20.59
32	Gorica	6.05	8.42	11.02	12.42	16.—	18 45	21.06
38	Rubje - Sov.	6.15	8.52	11.12		16.15		21.16
43	Gradisca-Sdr.	6.23	9.—	11.20	12.58	16.23		21.24
45	Sagrado	6.29	9.06	11.26	13.04	16.30		21.30
47	Redipuglia	6.34	9.11	11.31		16.36		21.35
51	Ronchi	6.41	9.18	11.39		16.43		21.41
55	Montalcone	6.53	9.50	11.46	13.25	16.55		21.48
62	Devin- Sistiana	7.08	10.05			17.09		22.08
65	Vižovlje	7.15	10.11			17.15		22.14
67	Bivio	7.22	10.17			17.21		22.20
76	Sv. Križ	7.28	10.23			17.28		22.27
77	Gninan	7.33	10.28			17.33		22.32
85	Miramar	7.38	10.32	↓		17.37		22.36
87	Trst I. P.	7.45	10.40	12.30	10.05	17.45		22.45

Trst-Gorica-Videm.

MIDOVČINA-SORICA

Ajdovščina-Gorica				
odh.	Ajdovščina	4.35	11.10	16.45
	Sv. Križ	4.44	11.25	16.55
	Dobravlje	4.51	11.32	17.02
	Kamnje	5.—	11.41	17.11
	Batuje	5.11	11.54	17.23
	Dornberg	5.22	12.06	17.35
doh.	Prvačina	5.27	12.11	17.40
odh.	Prvačina	5.30	12.25	17.45
	Volčjadraga	5.38	12.33	17.53
	Št. Peter	5.52	12.47	18.07
dob.	Gorica (J. postata)	6.00	12.56	18.15

Pedkrda = Gorica = Trst

Km.						
Podbrdo	odh.	—	5.00	8.25	11.21	16.40
6 Hudajužna	—	—	5.14	—	1.134	1054
12 Grahovo	—	—	5.30	—	11.50	17.10
16 Podmelec	—	—	5.40	—	12.00	17.20
21 Sv. Lucija	—	—	6.08	8.54	12.30	17.55
29 Avče	—	—	6.22	—	12.43	18.11
35 Kanal	—	—	6.31	9.11	12.52	18.23
41 Plave	—	—	6.42	—	13.03	18.38
54 Gorica N.	5.20	7.11	9.41	13.27	19.08	22.09
58 Št. Peter	5.29	—	—	13.35	19.16	—
61 Volčjadraga	5.39	—	—	13.43	19.23	—
65 Prevačina	5.50	—	10.03	13.54	19.33	22.29
72 Rihemberg	6.04	—	—	14.10	19.47	—
79 Štanjel	6.27	—	10.30	14.34	20.09	—
85 Dutovlje	6.37	—	—	14.46	20.19	—
90 Repentabir	6.51	—	—	15.01	20.32	—
94 Općine	7.03	—	10.56	15.10	20.39	23.19
102 Gvardijela	7.20	—	—	15.26	20.52	—
105 Rocol	7.29	—	—	15.35	21.00	—
110 Trst	7.40	—	11.25	15.45	21.10	23.45

Trst — Gorica — Podbrdo.

<i>Km.</i>	<i>Trst</i>	5.30	6.10	11.—	—	—	17.55	18.50
5 Rocol	—	6.27	11.16	—	—	—	—	19.05
8 Gvardijela	—	6.39	11.26	—	—	—	—	19.16
16 Općine	6.02	7.02	11.47	—	—	—	18.26	19.38
20 Repentabor	—	7.12	11.57	—	—	—	—	1948
25 Dutovlje	—	7.22	12.06	—	—	—	—	19.57
32 Stanjel	—	7.33	12.17	—	—	—	18.53	20.10
39 Rihemberg	—	7.47	12.30	—	—	—	—	20.23
45 Prvačina	6.46	8.01	12.45	—	—	—	19.15	20.35
49 Volčjadr.	—	8.09	12.53	—	—	—	—	20.43
52 Št. Peter	—	8.19	13.03	—	—	—	—	20.53
56 Gorica	7.15	8.33	13.23	18.00	19.42	—	—	—
69 Plave	—	8.56	13.44	18.24	—	—	—	—
75 Kanal	—	9.12	13.54	18.36	20.10	—	—	—
81 Avče	—	9.21	14.05	18.46	—	—	—	—
89 Sv. Lucija	8.05	9.50	14.38	19.15	20.32	—	—	—
95 Podmelec	—	10.05	14.53	19.30	—	—	—	—
98 Grašovo	—	10.15	15.03	19.40	—	—	—	—
105 Hudajužna	—	10.39	15.27	20.04	—	—	—	—
110 Podbrdo	8.47	10.55	15.42	20.20	21.12	—	—	—

Gorica – Ajdovščina

Gorica — Ajdovščina	
Km.	(Z Južne postaje).
— Gorica	odh. 7.32 13.40 19.55
4 Št. Peter	7.41 13.52 20.06
8 Volčjadraga	7.52 14.03 20.18
12 Prvačina	8.17 14.15 20.38
<hr/>	
14 Dornberg	8.25 14.23 20.46
16 Batuje	8.35 14.33 20.56
20 Kamnje	8.46 14.44 21.07
23 Dobravlje	8.57 14.55 21.18
25 Sv. Križ	9.05 15.03 21.25
27 Ajdovščina	9.15 15.12 21.35

Čitajte „Novo Dobo“